

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE DREPT
STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ
DOMENIUL: DREPT
SPECIALIZAREA: DREPT

Afișat ora 14⁰⁰
09.09.2023

EXAMEN DE LICENȚĂ – SESIUNEA SEPTEMBRIE 2023

I. INSTITUȚII DE DREPT CIVIL

1. Actul juridic consensual: (a) ia naștere în mod valabil prin simpla manifestare de voință a părții sau a părților, fără nicio altă formalitate; b) reprezintă o situație de excepție, actul juridic solemn fiind regula; c) implică faptul că părțile sunt obligate să consemneze manifestarea de voință într-un înscris cerut *ad validitatem*.
2. În ceea ce privește condițiile actului juridic civil: a) acestea se clasifică, în funcție de sancțiunea nerespectării lor, în condiții de fond și condiții de formă; (b) condițiile esențiale pentru validitatea contractului sunt capacitatea de a contracta, consimțământul părților, un obiect determinat și licit, o cauză licită și morală; c) acestea se clasifică, în funcție de aspectul la care se referă, în condiții de validitate și condiții de eficacitate.
3. Obiectul obligației: (a) este prestația la care se angajează debitorul; b) trebuie să fie determinat sau cel puțin determinabil și licit, sub sancțiunea nulității relative; c) îl reprezintă operațiunea juridică convenită de părți, așa cum reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale.
4. Cu privire la cauza actului juridic civil: a) aceasta trebuie să fie expres prevăzută întotdeauna; (b) existența unei cauze valabile se prezumă; c) cauza este imorală atunci când contractul este mijlocul pentru eludarea aplicării unei norme legale imperative.
5. Cu privire la beneficiul termenului: a) termenul profită debitorului, fără excepții; (b) termenul profită creditorului dacă din voința părților sau din împrejurări rezultă că a fost stipulat în favoarea sa; c) nu se poate stabili prin voința părților sau să rezulte din împrejurări că termenul să fie stipulat în favoarea creditorului sau ambelor părți.
6. Contractul de întreținere se încadrează în categoria actelor juridice: a) incompatibile cu modalitățile; b) care pot fi sau nu afectate de modalități; (c) inseparabile de modalități.
7. Actele juridice cu titlu oneros: a) se clasifică în acte comutative și acte dezinteresate; (b) reprezintă acele acte prin care fiecare parte urmărește să își procure un avantaj în schimbul obligațiilor asumate; c) presupun că răspunderea părților se apreciază cu mai puțină severitate, de exemplu în cazul mandatului cu titlu oneros, mandatul este ținut să execute mandatul cu diligența pe care o manifestă în propriile afaceri.
8. Actele juridice se clasifică după conținutul lor în: a) acte juridice unilaterale, bilaterale și multilaterale; (b) acte juridice patrimoniale și nepatrimoniale; c) acte juridice constitutive, translativ și declarative.
9. Conform principiului relativității efectelor contractului: a) contractul este obligatoriu pentru părțile contractante; (b) contractul produce efecte numai pentru părți, dacă prin lege nu se prevede altfel, fără a profita sau dăuna terțelor persoane; c) contractul produce efecte numai pentru părți, dar contractul nu este opozabil terților.
10. Actul juridic încheiat sub imperiul temerii reverențiar: (a) este valabil încheiat; b) este anulabil, ca urmare a temerii reverențiar în care se găsește persoana; c) dacă nu sunt îndeplinite cerințele violenței ca viciu de consimțământ, ce ar atrage anulabilitatea actului, cocontractantul va putea fi sancționat pentru abuz de drept.
11. Elementul *corpus* al posesiei: a) poate fi exercitat numai prin fapte materiale; (b) poate fi exercitat și prin acte juridice; c) nu trebuie dovedit, fiind prezumat de către legiuitor.
12. Dreptul de proprietate publică: (a) poate fi dobândit prin expropriere pentru cauză de utilitate publică; b) nu poate fi limitat în nicio situație, spre deosebire de dreptul de proprietate privată; c) este un drept alienabil, dacă există autorizarea unei autorități publice în acest sens.
13. Dreptul de concesiune: a) este un drept perpetuu, fiind un drept real; b) poate fi dobândit și prin uzucapiune; (c) este constituit *intuitu personae*.
14. În ceea ce privește modalitatea dreptului de proprietate sub forma proprietății comune pe cote-părți obișnuite: (a) cotele-părți sunt prezumate a fi egale, în lipsă de stipulație contrară; b) titularul cotei-părți poate înstrăina cota sa parte numai cu acordul celorlalți coproprietari; c) coproprietarii vor împărți beneficiile și vor suporta sarcinile proporțional cu contribuția pe care au avut-o la producerea fructelor.
15. În ceea ce privește posesia: (a) aceasta este prezumată a fi utilă; (b) posesia încetează ca urmare a transformării ei în detenție precară; c) dobândirea fructelor și produselor de către posesorul de bună-credință este unul dintre efectele posesiei.
16. În ceea ce privește acțiunea în revendicare imobiliară: (a) ca efect al admiterii acțiunii în revendicare imobiliară, posesorul pârât, în cazul în care bunul a pierit fortuit, dar acesta era asigurat, datorează indemnizația de asigurare; b) ca regulă, posesorul de re-credință, pârât într-o acțiune în revendicare imobiliară, nu beneficiază de dreptul de retenție asupra fructelor și produselor pe care trebuie să le restituie, până la restituirea cheltuielilor făcute cu producerea și culegerea lor; c) ca regulă, posesorul de bună-credință, în urma admiterii acțiunii în revendicare imobiliară, nu trebuie să restituie fructele pe care le-a dobândit până la momentul la care se pronunță o hotărâre definitivă în legătură cu acțiunea în revendicare.
17. În ceea ce privește proprietatea comună pe cote-părți forțată: (a) despărțiturile comune, precum zidul și șanțul, pot fi dobândite în proprietate exclusivă și prin uzucapiune; b) cotele-părți din dreptul de proprietate asupra părților comune din clădirile cu mai multe apartamente sau etaje pot fi ipotecate separat de bunul principal numai dacă există acordul unanim al coproprietarilor; c) încetarea destinației de folosință comună pentru părțile comune din clădirile cu mai multe apartamente se poate hotărî în prezența unei majorități calificate de două treimi din acordul coproprietarilor și a cotelor-părți.

18. Actele juridice cu titlu gratuit ce au ca obiect un bun aflat în coproprietate obișnuită, pentru a fi valabil încheiate, au nevoie de: a) o majoritate a calificată a cotelor părți și a numărului coproprietarilor; b) o majoritate calificată a cotelor-părți; c) acordul tuturor coproprietarilor.
19. Acțiunea în revindicare imobiliară: a) este o acțiune posesorie; b) se introduce împotriva deținătorului neproprietar al bunului; c) de regulă, este o acțiune prescriptibilă.
20. Au valoare de adevăr următoarele afirmații: a) *jus fruendi* este prerogativa dreptului de proprietate care îl îndreptățește pe proprietar să dobândească fructele și produsele bunului, fără a altera substanța bunului; b) *jus utendi* implică dreptul proprietarului de a transmite proprietatea asupra bunului; c) renunțarea la dreptul de proprietate este o expresie a dispoziției juridice, ca atribut al dreptului de proprietate.
21. În funcție de obiectul lor, obligațiile se clasifică în obligații: a) simple, pure și simple și complexe; b) de mijloace și de rezultat; c) de a da, de a face și de a nu face.
22. Trebuie restituită plata făcută de către *solvens*: a) înaintea împlinirii termenului suspensiv care afectează obligația, dacă plata nu a fost făcută în urma violenței sau a dolului; b) înaintea împlinirii condiției suspensive care afectează obligația; c) *accipiens*-ului de bună-credință, care a lăsat să se îplinească termenul de prescripție care curgea în favoarea adevăratului debitor.
23. Acțiunea în restituirea îmbogățirii fără justă cauză: a) este o acțiune subsidiară, în sensul că este admisibilă numai dacă reprezintă unica acțiune pe care însărcinutul o are la dispoziție pentru recuperarea pierderii sale; b) este admisibilă numai dacă îmbogățirea subzista la data promovării acțiunii; c) este imprescriptibilă.
24. Contractul pentru a cărui încheiere valabilă se solicită dublarea acordului de voințe al părților de constatarea acestuia într-un înscris sub semnătură privată este un contract: a) solemn; b) real; c) consensual.
25. Revocarea ofertei irevocabile: a) nu produce efecte; b) împiedică formarea contractului numai dacă ajunge la destinatarul ofertei înainte ca acceptarea expedită de către acesta să ajungă la ofertant; c) îl obligă pe ofertant la repararea, potrivit regulilor răspunderii civile delictuale, a tuturor prejudiciilor cauzate destinatarului ofertei de revocarea intempestivă și inoportună a acesteia.
26. Clauza penală: a) este ireductibilă; b) poate fi redusă de către instanța de judecată până la limita prejudiciului suferit de către creditor ca urmare a neexecutării contractului din partea debitorului, indiferent de valoarea obligației principale; c) poate fi redusă de către instanța de judecată, însă trebuie să rămână întotdeauna superioară valorii obligației principale, chiar dacă prejudiciul suferit de către creditor ca urmare a neexecutării este mai mic.
27. Paza juridică asupra lucrului sau animalului: a) este o stare de fapt; b) este o stare de drept; c) aparține întotdeauna proprietarului lucrului sau animalului.
28. Plata: a) în principiu, poate fi făcută de către oricine; b) poate fi făcută oricui; c) unei obligații pecuniare trebuie făcută la domiciliul creditorului de la data plății.
29. Convenția prin care părțile convin ca, la data scadenței, debitorul să execute o altă prestație decât cea datorată inițial și astfel să se libereze de obligație este: a) o dare în plată; b) o novatie; c) o compensație.
30. În principiu, fidejursorul este un garant: a) principal; b) subsidiar; c) ținut în solidar cu debitorul.
31. În temeiul obligației vânzătorului de garanție contra viciilor, cumpărătorul poate obține: a) înlăturarea viciilor de către vânzător sau pe cheltuiala acestuia; b) înlocuirea bunului vândut de către vânzător cu un bun de același fel, însă lipsit de vicii; c) rezilierea contractului.
32. Mandatul între două persoane fizice: a) este prezumat a fi cu titlu oneros; b) poate fi încheiat numai pe durată determinată; c) are ca obiect acte juridice.
33. În cazul contractului de locațiune, chiria: a) se stabilește întotdeauna în bani; b) se poate stabili sub forma unei alte prestații decât bani; c) trebuie să fie determinată sau determinabilă.
34. Întreținătorul are obligația să îl înmormânteze pe întreținut: a) dacă întreținerea are caracter viager; b) atunci când creditorul decedează în cursul duratei contractului; c) dacă contractul a fost încheiat în formă autentică.
35. Acțiunea în justiție pentru rezoluțiunea vânzării în cazul existenței viciilor ascunse se numește: a) acțiune în complângere; b) acțiune redhibitorie; c) acțiune estimatorie.
36. Actul estimativ: a) este prevăzut de lege pentru donația de bunuri mobile; b) trebuie încheiat în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute; c) trebuie semnat numai de donator.
37. Promisiunea de donație: a) poate avea ca obiect numai bunurile mobile; b) se revocă de drept dacă promitentul a devenit insolubil; c) nu trebuie încheiată în formă autentică.
38. Comodatul este obligat: a) să folosească bunul potrivit destinației; b) să restituie, la scadență, un echivalent al bunului împrumutat; c) să transmită bunul oricărei persoane care ar avea o trebuință asemănătoare cu cea pentru care l-a primit.
39. În cazul vânzării pe încercate, contractul se consideră încheiat a) din momentul acordului de voință al părților; b) după încercarea lucrului; c) din momentul răspunsului pozitiv al cumpărătorului în urma încercării bunului.
40. În cazul dublei reprezentări, contractul încheiat de mandatar: a) este lovit de nulitate absolută; b) este anulabil la cererea mandantului; c) este valabil dacă mandatarul a fost împuternicit expres în acest sens.
41. Este de drept nedemnă de a moșteni persoana care a fost condamnată penal pentru săvârșirea împotriva persoanei care lasă moștenirea a infracțiunii de: a) vătămare corporală; b) tentativă de omor; c) ucidere din culpă.
42. Efectele nedemnității de drept sau judiciare pot fi înlăturate: a) prin testament de către cel care lasă moștenirea; b) printr-un act autentic notarial emis de către cel care lasă moștenirea; c) printr-un legat lăsat nedemnului după săvârșirea faptei care atrage nedemnitatea.
43. În cazul în care, la moartea defunctului A, în viață erau B, fiica acestuia și C, soțul acesteia, moștenirea legală se împarte astfel: a) B și C primesc câte 1/2 din moștenire; b) B primește întreaga moștenire; c) C primește întreaga moștenire.
44. Reprezentarea succesorală este admisă de lege în privința: a) soțului supraviețuitor; b) descendenților copiilor defunctului; c) descendenților din frați și surori.
45. În cazul reprezentării succesorală, dacă defunctul a avut trei copii, dintre care doi precedeați, unul dintre ei cu doi copii, iar celălalt cu trei copii: a) copilul rămas în viață va culege întreaga moștenire; b) fiecare dintre moștenitori va primi câte 1/6 din moștenire; c) moștenirea se va împărți pe tulpini.
46. Sancțiunea care intervine pentru încălcarea rezervei succesorală a descendenților este: a) nulitatea absolută, fiind instituită în scop de protecție a moștenitorilor rezervatari; b) reducțiunea liberalităților excesive; c) nulitatea relativă, dacă se invocă o cauză de nulitate relativă.
47. Ascendenții privilegiați: a) pot veni la moștenire în nume propriu sau prin reprezentare; b) sunt moștenitori rezervatari; c) sunt moștenitori sezinari.

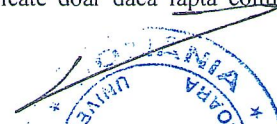

48. Dacă la moștenire vin soțul supraviețuitor și doi copii ai defunctului: a) fiecare moștenitor va primi câte 1/3 din moștenire; b) soțul supraviețuitor va primi 1/2 din moștenire, iar fiecare dintre copii va primi câte 1/4 din moștenire; c) soțul supraviețuitor va primi 1/4 din moștenire, iar cei doi copii vor culege fiecare câte 3/8 din moștenire.
49. Frații uterini: a) sunt frați cu defunctul numai după mamă; b) primesc o parte mai mică din moștenire decât frații buni; c) sunt obligați la raportul donațiilor.
50. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor: a) este un drept real, având ca obiect casa de locuit; b) durează până la decesul acestuia; c) este un drept cu titlu gratuit.
51. Judecarea cauzelor se suspendă de drept: a) prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator; b) când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o decizie preliminară; c) prin deschiderea procedurii insolvenței, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, dacă debitorul trebuie reprezentat, până la numirea administratorului ori lichidatorului judiciar.
52. Dacă pentru dovedirea unui act juridic legea cere forma scrisă, este admisibilă proba cu martori atunci când: a) partea a pierdut înscrisul doveditor; b) actul juridic este atacat pentru eroare, dol sau violență; c) se cere lămurirea clauzelor actului juridic.
53. Termenul procedural de 25 de zile de depunere a întâmpinării se întrerupe: a) când a intervenit moartea avocatului reclamantului înainte de expirarea termenului; b) când a intervenit moartea părâtului, chiar și după expirarea termenului legal, atâta vreme cât moștenitorii nu au fost introduși în cauză; c) când hotărârea de punere sub tutelă specială a părâtului a rămas definitivă înainte de expirarea termenului, cât timp nu a fost desemnat tutorele.
54. Efectuarea unei noi expertize: a) este lăsată la aprecierea instanței, care o poate dispune, la cerere sau din oficiu, pentru motive temeinice; b) este obligatoriu a fi încuviințată de către instanță, dacă părțile o solicită motivat; c) cade în sarcina unui alt expert decât cel care a efectuat prima expertiză în cauză.
55. Cererea de recuzare: a) este întemeiată dacă fostul soț al judecătorului membru al completului de judecată este frate cu una dintre părțile litigante; b) se soluționează în camera de consiliu, cu prezența obligatorie a părților; c) determină suspendarea judecării cauzei în care a fost formulată.
56. În materia căilor de atac de reformare: a) decizia pronunțată în apel cu privire la un conflict de muncă este supusă recursului; b) hotărârea primei instanțe asupra unei cereri în materie de expropriere este supusă numai apelului; c) hotărârea primei instanțe cu privire la contestația la executare prin care debitorul invocă lipsa caracterului cert, lichid și exigibil este supusă numai apelului.
57. Este supusă recursului: a) hotărârea prin care prima instanță a respins, pentru lipsa calității procesuale active, cererea de chemare în judecată având ca obiect grănițuirea; b) hotărârea prin care una dintre părți renunță la judecata unei cereri principale; c) hotărârea prin care instanța de judecată a soluționat o cerere succesorală în valoare de 250.000 lei.
58. În procedura ordonanței președințiale, este admisibilă formularea unei cereri de: a) chemare în garanție; b) încheiere a unei tranzacții; c) de intervenție voluntară accesorie.
59. În materia executării silite: a) întâmpinarea formulată de creditor împotriva contestației la executare promovată de debitor vizând anularea executării silite înseși nu poate cuprinde excepții procesuale; b) împotriva refuzului executorului judecătoresc de a efectua o executare silită, se poate face contestație la executare; c) după începerea executării silite nu se poate cere anularea încheierii de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.
60. În cadrul procedurii de partaj: a) hotărârea pronunțată este supusă apelului sau recursului, în funcție de instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță; b) dacă partajul nu se poate realiza în niciuna dintre modalitățile prevăzute de lege, instanța va hotărî închiderea dosarului; c) dacă ceilalți coproprietari refuză predarea bunului atribuit prin hotărâre, partea interesată va trebui să exercite acțiunea în revendicare.

II. INSTITUȚII DE DREPT PENAL

61. Principiul activității legii penale: a) poate fi aplicat doar după determinarea momentului săvârșirii infracțiunii; b) în cazul infracțiunilor simple consumate, a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp, impune aplicarea legii penale de la momentul ultimei pagube produse sau a ultimului folos necuvenit încasat; c) în cazul infracțiunii continuate, impune aplicarea legii penale de la momentul ultimului act de executare.
62. În ceea ce privește tipicitatea: a) lipsa ei face inutilă verificarea celorlalte trăsături esențiale ale infracțiunii; b) presupune ca fapta efectiv comisă să se rezume la elementele constitutive ale faptei descrise de norma de incriminare; c) când lipsește, este posibilă aplicarea măsurii de siguranță a confiscării extinse.
63. În ceea ce privește tentativa: a) este uneori incriminată ca infracțiune fapt consumat; b) idonee relativ improprie nu se pedepsește; c) perfectă este întotdeauna idonee.
64. Sunt forme ale unității naturale de infracțiune: a) infracțiunea deviată *error in personam*; b) infracțiunea de obicei; c) infracțiunea continuată.
65. Infracțiunea continuată: a) permite ca unele acte infracționale să fie realizate în forma simplă a infracțiunii, iar altele în forma calificată; b) la infracțiunile cu conținut alternativ, nu poate fi reținută dacă se comit modalități diferite ale elementului material; c) dacă un singur act infracțional este consumat, se consideră a fi comisă în formă consumată, chiar dacă toate celelalte acte au rămas în formă tentată.
66. Cu privire la coautorat: a) în cazul în care există mai mulți coautori, pedeapsa stabilită de instanță pentru infracțiunea comisă va fi identică pentru toți; b) este posibil coautoratul în cazul pluralității naturale; c) coautor nu este persoana care săvârșește în mod mijlocit o faptă prevăzută de legea penală.
67. În cazul detențiunii pe viață: a) nu se poate aplica pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi; b) condamnatul poate fi liberat condiționat după executarea a 10 ani de detențiune; c) instanța poate dispune înlocuirea cu pedeapsa închisorii dacă cel condamnat a împlinit 65 de ani în timpul executării detențiunii pe viață, dacă toate celelalte condiții prevăzute de lege sunt îndeplinite.
68. Circumstanța atenuantă legală a acoperirii integrale a prejudiciului produs prin infracțiune se reține de către instanță dacă, între altele: a) acoperirea prejudiciului s-a realizat, până la primul termen de judecată, cel mai târziu; b) făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanță într-un interval de 5 ani anterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare; c) infracțiunea comisă este o infracțiune de purtare abuzivă.
69. Măsurile de siguranță: a) nu pot fi aplicate toate cu caracter provizoriu; b) ca regulă, pot fi aplicate doar dacă fapta comisă constituie infracțiune; c) executarea lor nu este înlăturată dacă a intervenit reabilitarea.

70. Termenul de reabilitare: a) în caz de condamnare la pedeapsa amenzii, curge de la data achitării integrale sau a stingerii executării sale în alt mod; b) în caz de grațiere totală, curge de la data actului de grațiere în cazul grațierii intervenite înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare; c) în cazul condamnărilor succesive, curge în raport de data executării pedepsei celei mai grele și se calculează în raport de ultima pedeapsă executată.
71. Constituie infracțiune cu subiect activ calificat: a) omorul calificat comis asupra unei femei gravide; b) lipsirea de libertate în varianta agravată comisă de o persoană înarmată; c) gestiunea frauduloasă.
72. X a provocat un accident de circulație ca urmare a faptului că, în condiții de vizibilitate redusă (furtună), a condus în orașul O cu depășirea limitei legale de viteză. Ca urmare, X a lovit două persoane care traversau regulamentar o intersecție, una decedând pe loc, iar celelalte fiindu-i amputat brațul drept. Fapta comisă de X constituie: a) ucidere din culpă în varianta agravată când fapta are ca urmare moartea a două sau mai multe persoane; b) ucidere din culpă în varianta tip în concurs cu vătămare corporală din culpă în varianta agravată, când fapta s-a comis ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere privind exercițiul unei profesii, meserii sau pentru efectuarea unei anumite activități; c) vătămare corporală din culpă în varianta agravată, când urmările s-au produs față de două sau mai multe persoane.
73. În cazul infracțiunii de tâlhărie: a) pluralitatea subiecților pasivi secundari nu determină o pluralitate de infracțiuni; b) acțiunea mijloc poate fi comisă și după comiterea acțiunii scop; c) aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi nu este obligatorie.
74. În cazul abuzului de încredere: a) invocarea unui drept de retenție înlătură caracterul infracțional pentru toate modalitățile normative de comitere; b) obiectul material poate consta și într-o sumă de bani; c) împăcarea înlătură răspunderea penală.
75. În cazul infracțiunii de distrugere: a) proprietarul bunului distrus poate fi subiect activ al infracțiunii pentru toate variantele sale; b) obiect material poate constitui și un înscris conștând într-o declarație notarială prin care mama declară că este de acord ca tatăl să poată ieși cu minorii din țară; c) plângerea prealabilă nu este necesară pentru toate variantele infracțiunii.
76. Expertul tehnic judiciar numit în cauză de instanța de judecată pentru a efectua o expertiză tehnică judiciară, dacă primește bani de la inculpat, pentru a depune un raport de expertiză favorabil acestuia: a) săvârșește infracțiunea de luare de mită, întrucât este funcționar public, în sensul art. 175 alin. (1) lit. b) C.pen.; b) săvârșește infracțiunea de luare de mită, întrucât este funcționar public, în sensul art. 175 alin. (2) C.pen.; c) nu săvârșește infracțiunea de luare de mită, întrucât nu este nici funcționar public și nici funcționar „privat”, în sensul art. 308 C.pen.
77. Infracțiunea de delapidare: a) este o infracțiune de corupție; b) este o infracțiune de serviciu; c) este o infracțiune contra patrimoniului prin nesocotirea încederii.
78. Fapta notarului public, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de a omite, cu știință, să însereze anumite date în cuprinsul unui înscris oficial, cu prilejul întocmirii acestuia, constituie: a) infracțiunea de fals intelectual; b) infracțiunea de uz de fals; c) un concurs între infracțiunea de fals intelectual și cea de uz de fals.
79. Poate fi subiect activ al infracțiunii de trafic de influență: a) orice persoană; b) numai un funcționar public; c) numai funcționarul public și persoanele prevăzute de art. 308 alin. (1) C.pen.
80. Constituie infracțiunea de abuz în serviciu: a) îndeplinirea defectuoasă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unui act prin încălcarea legii, dacă prin aceasta s-a cauzat o pagubă; b) îndeplinirea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unui act prin încălcarea unei hotărâri de guvern; c) îndeplinirea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unui act prin încălcarea unei hotărâri a consiliului local.
81. Exercițarea acțiunii penale este împiedicată dacă: a) a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care împăcarea înlătură răspunderea penală; b) se constată că suspectul era minor la data comiterii faptei; c) fapta a fost săvârșită în forma culpei, iar legea incriminează numai săvârșirea acesteia cu intenție.
82. Inculpatul poate cere continuarea procesului penal: a) în cazul împăcării; b) în cazul prescripției răspunderii penale; c) în cazul în care fapta nu este prevăzută de legea penală.
83. Asistența juridică a inculpatului este obligatorie: a) atunci când este recidivist; b) când este minor; c) în faza de judecată, când instanța este sesizată cu o infracțiune pedepsită cu închisoarea între 2-7 ani, în forma tentativei.
84. Procurorul: a) poate autoriza, pentru maxim 24 de ore, măsurile de supraveghere tehnică, în anumite condiții b) după maxim 24 de ore de la expirarea măsurii autorizate provizoriu, este obligat să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți pentru confirmarea acesteia; c) poate cere, prin ordonanță, judecătorului, luarea unei măsuri de supraveghere tehnică pentru 30 de zile.
85. Termenul: a) dacă nu este respectat, atrage decăderea și nulitatea relativă a actului făcut peste termen; b) procedural de 3 zile care începe să curgă la 25.08.2023 are ca ultimă zi data de 29.08.2023; c) de încetare a arestului la domiciliu luat la 28.08.2023 este 26.09.2023.
86. În ceea ce privește urmărirea penală: a) plângerea prealabilă poate fi făcută de către copilul major pentru mama sa, aflată în stare de comă; b) audierea anticipată a martorului ocular la comiterea unei infracțiuni flagrante se poate realiza chiar înainte de începerea urmării penale, dacă există riscul ca acesta să nu mai poată fi audiat ulterior; c) nu este necesară confirmarea procurorului la extinderea urmării penale *in rem*, dispusă de către organul de cercetare penală.
87. În procedura generală de cameră preliminară: a) încheierea prin care sunt excluse unele probe poate fi atacată separat cu contestație; b) judecătorul de cameră preliminară analizează doar legalitatea probelor care susțin acuzația în materie penală formulată prin rechizitoriu; c) încheierea prin care este admisă excepția de necompetență nu are cale de atac.
88. În procedura confirmării renunțării la urmărirea penală: a) anterior sesizării judecătorului de cameră preliminară, procurorul ierarhic superior care verifică soluția de renunțare poate fi sesizat, prin plângere, de către părțile nemulțumite cu privire la soluție; b) același judecător de cameră preliminară care verifică regularitatea rechizitoriului va verifica și legalitatea și temeinicia soluției de renunțare cuprinsă în rechizitoriu; c) dacă judecătorul de cameră preliminară confirmă soluția, ea poate fi ulterior revocată doar dacă suspectul/inculpatul nu și-a îndeplinit, cu rea-credință, obligațiile stabilite în sarcina sa.
89. Apelul a) poate fi declarat de către procuror pe latură civilă, chiar dacă partea civilă majoră nu a formulat apel; b) trebuie motivat în scris, sub sancțiunea respingerii căii de atac; c) poate fi exercitat și de către martor, împotriva încheierii de ședință prin care i-a fost aplicată o amendă judiciară.
90. Acordul de recunoaștere a vinovăției se deosebește de recunoașterea învinuirii prin aceea că: a) permite contestarea încadrării juridice; b) impune condiții mai restrictive de incidență, sub aspectul maximumului pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea care face obiectul său; c) acțiunea civilă poate fi soluționată de către instanța penală doar în mod excepțional.

